

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 30. april 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (L 209), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

17. Maj 2013

J.nr. 2011 - 628

Spørgsmål nr. 17:

”Kan ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. 16 bekræfte, at det undtagelsesvis i ekstreme tilfælde vil være muligt retsligt at håndhæve det overordnede krav i direktivet og loven om beskyttelse af en vikar, når en i henhold til § 3, stk. 5 godkendt overenskomst stiller vikaren radikalt ringere end brugervirksomhedens vilkår? Spørgsmålet er i særlig grad relevant, når der er tale om en landsdækkende overenskomst, hvor lønmodtagersiden ikke har anerkendt, at den kan fravige ligebehandlingsprincippet, jf. spørgsmål 12 og 14.”

Endeligt svar:

Det kan ikke bekræftes. Det beskyttelseskrav, der findes i direktivets artikel 5, stk. 3, går alene på indholdet af den overenskomst, der kan fravige ligebehandlingsprincippet, og det har ingen betydning i den forbindelse, om der er meget stor forskel på de vilkår, vikaren ville være sikret, hvis ligebehandlingsprincippet fandt anvendelse, og den pågældende overenskomsts vilkår.

Det er en del af den fælles forståelse mellem arbejdsmarkedets parter, der udgør baggrunden for L 209, at de mest repræsentative landsdækkende overenskomster er på et passende niveau. Regeringen finder, at denne vurdering af de mest repræsentative landsdækkende overenskomster kan lægges til grund, når parterne er enige herom.

Det må anses for ganske usandsynligt, at EU-Domstolen i en eventuel sag om, hvorvidt de mest repræsentative landsdækkende overenskomster i Danmark er på et passende niveau, vil kunne nå til et andet resultat.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen